

FINTA ÉVA

A sors

*A szétvetett örömeire gondolok
felrobbant gránát vitte el a testét
még láttam széthullását messze estét*

*s hogyan hevernek a volt boldogok.
Vászonra kent vörös virág a festék
biborba dőlnek a mimikri esték.*

*Milyen feltárható az arcavesztett!...
Kirobbantott vonásain belesnek
báméskodó lejátszott éjszakák
s kisakkozzák a mattot legalább.*

*Ilyen hiányosan maradnak veszteg
akik most csorba arcukon merengnek
s a kép helyett mit már senki se lát
felidézik a vétlen vér szagát.*

*Felidézik a vétlen vér szagát
a kép helyett mit már senki se lát
s akik most csorba arcukon merengnek
ilyen hiányosan maradnak veszteg*

*s kisakkozzák a mattot legalább.
Báméskodó lejátszott éjszakák
kirobbantott vonásain belesnek –
milyen feltárható az arcavesztett!...*

*Biborba dőlnek a mimikri esték
– vászonra kent vörös virág a festék –
ahogy hevernek a volt a boldogok.*

*Még láttam széthullását messze estét
– felrobbant gránát vitte el a testét –
a szétvetett örömeire gondolok...*